

רע"פ 8421/19 - דוד אברהם דהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8421/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דוד אברהם דהן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 48912-08-19 מיום 25.11.2019 שניתן על ידי כב' סג"נ אליהו ביתן וכב' השופטות יעל רז-לוי וגילת שלו ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד אסף לוי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ג 48912-08-19 (כב' השופטים א' ביתן, י' רז-לוי וג' שלו) מיום 25.11.2019 בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בת"פ 47816-01-19 (כב' השופט ש' ברגר). לצד בקשה זו, עותר המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת עליו, אשר מועד תחילת ריצויו נקבע ליום 30.12.2019.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירת פציעה הכשהעברין נושא נשק קר, לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ועבירה של איומים לפי סעיף

192 לחוק העונשין. בתמצית, על פי עובדות כתב האישום המתוקן, דקר המבקש את המתלונן בעודו קטין, באמצעות חפץ חד בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו, והשמיע איומים כלפיו וכלפי חבריו. זאת, על רקע מסרונים ישנים ששלח חברו של המתלונן לבת זוגו של המבקש באותה העת. כתוצאה מכך, נזקק המתלונן לטיפול רפואי ותפרים מרובים.

2. ביום 17.7.2019 גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. בית המשפט עמד על נסיבות ביצוע העבירות; הפגיעה החמורה שנגרמה למתלונן; הפגיעה הגבוהה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של המבקש בהם, כבודו ובטחונו האישי של המתלונן כמו גם בטחונו של הציבור; ומדיניות הענישה הנוהגת. על רקע אלו קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם מעשרה ועד לשלושים ושישה חודשי מאסר בפועל. בקביעת העונש במתחם, זקף בית המשפט לזכותו של המבקש את גילו הצעיר, היותו נעדר עבר פלילי, ואת הודאתו. מנגד, עמד על אכזריותם של המעשים, חומרתם ונסיבות ביצועם ומצא כי יש לקבוע את עונשו של המבקש בחלקו העליון של המתחם, וגזר עליו מאסר בפועל לתקופה של עשרים ושבעה חודשים, מאסרים על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן בסך 30,000 ש"ח.

3. בית המשפט המחוזי דחה ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש תוך שעמד על הנסיבות החמורות שבביצוע העבירות, על כך שההליך הטיפולי בו השתתף המבקש אינו מצדיק הימנעות מעונש מאסר בפועל ומשכך, קבע כי העונש שהוטל על המבקש ראוי ואינו מצדיק התערבות.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

4. המבקש סבור כי בקשתו מעלה סוגיה עקרונית הנוגעת למדיניות הענישה שיש לנהוג בה כלפי נאשמים צעירים המנהלים אורח חיים נורמטיבי וביקש לקבלה משיקולי צדק. עוד נטען כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שאימץ את העונש החמור אשר הוטל עליו ואינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הראויה, ובכך שלא נתן משקל ראוי לשיקולי השיקום בעניינו ולנסיבותיו האישיות של המבקש.

דיון והכרעה

5. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6852/19 אלעטיאת נ' מדינת ישראל(29.10.2019)); רע"פ 641/19 מילר נ' מדינת ישראל (10.4.2019)). בענייננו, לא מצאתי כי הבקשה עומדת באמות המידה האמורות ומשכך, אינה מצדיקה את התערבותו של בית משפט זה.

יתרה מכך, הבקשה ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, עילה אשר על דרך כלל לא מקימה מתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים בלבד שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 6038/19 אסלאן נ' מדינת ישראל(26.9.2019); רע"פ 7858/19 וקנין נ' מדינת ישראל(28.11.2019)).

6. הערכאות מטה עמדו בהרחבה על הפגיעה החמורה שנגרמה למתלונן ועל הצורך לנקוט בענישה מחמירה כאמצעי למיגור תופעת האלימות בחברה וביתר שאת, אלימות המבוצעת תוך שימוש בנשק קר, כפי שמשתקף גם בפסיקותיו של בית משפט זה (ראו למשל ע"פ 1554/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 27 וההפניה שם (19.5.2015)). העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה, וממילא, לא חורג במידה ניכרת המצדיקה את התערבותו של בית משפט זה.

7. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, וממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. לפני משורת הדין, אני מורה כי המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל ביום 12.1.2020.

ניתנה היום, כ"ו בכסלו התש"פ (24.12.2019).

שׁוֹפֵט
